

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 52. szám

2013. május 21.

Legyünk szövetségesek!

Volt egyszer egy igazi májusi délután. Vidám és jókedvű, jó gondolatokkal és nagyra törő tervekkel. És ha már a huszonegy szerencsés szám, a siker reményével. Az e napon született emberek, házasságok a „számmisztika” tudorai szerint sikerre vannak ítélve. A huszonegyedikén vasútra körözők karrierje megállíthatatlan, igazzá válik a holtodiglan-holtomiglan, és az e napon fogant gondolatok is megvalósulnak. A zsongó tavasz legszebb hónapjának nyerő napja mosolygásra ítél mindenkit, és biztos győzelmet ígér mindenben. Igaz, utóbbit hosszú harc eredményeképp, de ki gondol ezzel a fogantatás pillanatában, vagy épp az anyakönyvvezető előtt.

Azon a két évvel ezelőtti verőfényes délutánon, 2011. május huszonegyedikén villant a gondolat, és – bizonyára a számmisztikusok kedvéért – kilenc nap múlva meg is született a Záhonyi Vasutas. Május harmincadikán jelent meg az első számunk, ami kissé csúnyácska, de bátor és bizakodó lett, mint a legtöbb újszülött. Szép nap volt mindkettő, és persze izgalmas. Célunk ma is az, hogy lapunk is olyan legyen, bármi történjen is életünkben és munkánkban egyaránt.

Bátrak voltunk, mert olyan jövőbe vágtuk a tollunkat, amiről nem tudhattuk, mikor törik bele. Helyben is vagyunk, hiszen sikerült összekeverni a fejsze és a bicska jellemzőit, most mondja valaki, hogy könnyű újságot gründolni. Ennek ellenére bizakodóak maradtunk, hiszen jól tudjuk, aki másnak hazudik, előbb-utóbb maga esik bele, és nagy hiba volna részünkről az is, ha versenyre kelnénk ama közmondásbéli sánta kutyával. Ezért inkább maradunk a kissé talán régimódi, de hiteles újságírás írott és íratlan szabályainál még akkor is, ha néha a sorok közé is írunk kell.

Két év, száznégyszáz szám, hol növekvő számú, hol el-eltűnedező tucatnyi író kézzel, ahogyan életünk is hullámzik. Szerzőink a vasút legkülönbözőbb helyeiről verbuválódtak, köztük leggyakoribbak szakszervezetünk választott tisztségviselői, de írtak lapunkba a régió gazdasági vezetői, illetve a társ szakszervezet képviselője is. Amint képeinken láthatjátok, mindannyian szépek, aranyosak és csinosak, vagy férfiak.

Pünkösöd után vagyunk, ami többek között a szövetségkötés ünnepe is. Egy lap csak az olvasóival szövetségben működhet, hiszen akkor van értelme írni, ha el is olvassák. Mi megígérjük, hogy ezután is írunk, és azt kérjük tőletek, hogy olvassátok és terjesszétek gondolatainkat. És ha valamit elrontottunk, jó szövetségeshez illően koppintsatok a fejünkre, hogy a lapunk tényleg szép, de legalább izgalmas legyen. A koppintást nem csak privátban, de hasábjainkon is megtehetitek: Várjuk mindazok írásait, véleményét, akik szeretnék előre vinni a Vasutasok Szakszervezete, és természetesen munkahelyünk, a vasút jövőjét. No meg azokét, akik szeretnék, ha példányszámban leköröznénk Magyar Közölnyt. Népszerűségben talán már sikerült.

A szerkesztőség

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ŐSZINTE RÉSZVÉTÜK

Egy férfi sír az utcán, és egy másik megkérdezi, miért? Mire a síró:

– Találtam egy pénztárcát, volt benne 35000 forint, úgy vélem ez egy szegény kisnyugdíjasé lehet. Attól félek, hogy éhen fog halni, kikapcsolják a fűtését, a villanyát.....Rettenetes!

A másik fickó is bőgni kezd, amikor odaér hozzájuk a rendőr és érdeklődik. Neki is elmondják a történetet, mire a rendőr is hullajtja a könnyeit. Arra téved egy szegény kisnyugdíjas, és remegő hangon kérdi:

– Miért sírnak emberek?

A rendőr felnéz, eltorzult arccal kirántja a gumibotját, és üvöltve rátámad:

– Miattad te szemét!

FOGYÓKÚRA

Az orvos, miután megvizsgálta az enyhén túlsúlyos paciensét, így szól:

– Mrs. Jones! Ezekből a tablettákból vegyen be minden nap éhgyomorra kettőt. Feltéve, ha adódik ilyen lehetősége...

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony A Záhonyi Vasutas második évfolyama Tartalomjegyzék

1. szám 2012. 05. 28

Tavaszi kavalkád – Eseménydús idők vannak mögöttünk, ami nem azt jelenti, hogy a jövő csendesnek ígérkezik. Ha a múltból következik a jövő, ami egyelőre zavaros, akkor nem fogunk unatkozni, sem mint vasutasok, sem mint érdekvédők, de úgy sem, mint állampolgárok.

Meddig érték az ember? – Tavaly nyáron, a területi képzésen felvetődött a kérdés, mi lesz azokkal a munkavállalókkal, akiknek az időszakos orvosi vizsgálat során kiderül, hogy nem alkalmasak a vasúti, szolgálatra.

Pünkösdi havában – Május tizedike és június tizenharmadika közé esik a húsvétot követő hetedik vasárnap, pünkösdi ünnepének első napja. Ezt az időszakot hívják pünkösdi havának, de kevésbé fennköltén nevezhetjük a szövetségek, vagy szövetségeink hónapjának is.

2. szám 06. 04.

I. Lépés a jövőbe – A Közlekedési Szakszervezetek Országos Szövetségének kongresszusi programját olvasván azon gondolkodtam, hogy vajon mit hallhatunk Dr. Kardkovács Kolostól, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkárától az új Munka Törvénykönyvről. Mert a napirend címe érdekesnek tűnt: „Az új Munka Törvénykönyv bevezetésének hatása a munka világra, a 2012. július elsejei bevezetés nehézségei.”

II. Jövők kérdései – Meggyőződésem, hogy jó döntést hozott egy évvel ezelőtt a VSZ, amikor az immár hat éve működő Közlekedési Szakszervezetek Országos Szövetségéhez (KSZOSZ) csatlakozott. A szövetség tömöríti a budapesti városi közösségi közlekedés – lánykori nevén tömegközlekedés – dolgozóit, az áru fuvarozókat, a közúti közlekedésieket és természetesen a vasutasokat.

Vasútasok figyelme! – Sok bosszúságot okoz a vágányzári menetrend a szabolcsi embereknek, hiszen a menetidő Budapestig a sebesvonatoknál több, mint hat óra. De ha át kell szállnunk, az IC vonatokkal sem járunk sokkal jobban, és nem biztos, hogy összejön Nyíregyházán a csatlakozás.

Egészségpénztári küldöttgyűlés – Beszámoló

Trianon a sínek között – Nem is gondolnánk, hogy amikor bosszankodunk, mert időtlen időkre telik kis országunk egymástól távolabb eső régiói közötti vonatozás, valójában egy majd' százéves történet miatt mérgelődünk.

3. szám 06. 11.

Képriportunk Robertóról – Tudósítás a területi horgászversenyéről.

A Záhonyi Vasutas első évfolyamának tartalomjegyzéke

4. szám 06. 18.

Összefogásról és együttműködésről Sóstón – Világunk lehetővé teszi, hogy számítógép és a hozzánk „ragadt” mobiltelefon segítségével kiiktathassuk a személyes találkozásokat, hiszen az elektronikus ketyüinkkel bárkivel és bárhol megbeszélhetünk mindent, amit kell. Mégis célszerű megragadni a kínáló lehetőségeket a kapcsolatok élőben tartására, mert csak a ránk leselkedő ridegséget erősíti még egy jól megfogalmazott elektronikus levél vagy hatékony telefonbeszélgetés is, ha nem tudunk a tárgy mögé egy arcot elképzelni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

5. szám 06. 25.

SZB ülés a Portnál – A nagy nyári meleg elől a Záhony-Port VSZ alapszervezetének titkára a tuzséri Tisza-partra szervezte a soron következő SZB ülést, gondolván, hogy a Tisza közelsége enyhíti a forróságot. Azonban hamar kiderült, hogy a júniusi forróságot nem lehet enyhíteni, legfeljebb fokozni a fajsúlyos napirendi pontokkal.

Aktuális – A Itt van a jó idő és eljött a szabadban való sütés-főzés időszaka. Ha buli van, márpedig mostanában teszünk róla, hogy legyen, könnyebben elengedjük magunkat: Többet eszünk, és általában többet is iszunk, no persze, nem csak vízből. A munkahely viszont nem tolerálja, ha valaki pityókásan vagy másnaposan megy be dolgozni – erre sajnos több példa is volt mostanában – ezért szíves figyelmetekbe ajánlom az alábbiakat.

Tízezer óra – Hogy képezed, az örökkévalóságnak írunk! – csattant fel néhány éve az egyik főiskolai évfolyamtársam, mert lazára vettem az első szakdolgozatomat. Megfogadtam a tanácsát, és azóta igyekszem úgy írni, mintha száz év múlva is elolvasná valaki. Talán ez volt a második lépés afelé, hogy írásban adjam tudtára a világnak, mit gondolok róla.

6. szám 07. 02.

Szlovák vendégek az átrakóban – *Mára már több évtizedes barátság fűzi össze a szlovák és a magyar vasutasokat Záhony térségében, melynek eredete és máig történő ápolása a Műszaki Kocsiszolgálat alapszervezetének köszönhető. E barátság jegyében tett kis csapatunk látogatást az elmúlt év szeptemberében Szlovákiában, melyről Kedves Olvasóink a Záhonyi Vasutas 19. számában olvashattak. Pénteken a forró nyári meleg sem volt akadálya a határon túli kollégáink számára, hogy ellátogassanak hozzánk és betekintést nyerjenek a záhonyi átrakókörzet életébe.*

Végig az úton I. Negyvenkét év a vasúton és a Vasutasok Szakszervezetében nem ritkaság. Érdekesebbé válik az életút azzal, hogy harminchét évet tisztségviselőként dolgozott a szervezetben, ami „békeidőben” sem nyugdíjas elfoglaltság. De a második két évtized sorsdöntő változásaira gondolva, melyeknek sokszor aktív részese is volt, máris érdekesítővé válik egy szokványosnak indult vasúti pályafutás.

7. szám 07. 09.

A hatvankettedik – Az égiekkel kezdődött, akik már pénteken kegyeikbe fogadták a Záhony környéki vasutasokat egy régóta várt kellemesen hűs éjszakával. Igaz, Záhonyba ebből nem sok jutott, de onnan is sok jókedvű ember gyűlt össze a ZVSC sportpályáján, és a nagy többség hősiiesen megküzdött a forrón sütő Nappal.

Végig az úton II. – Interjú Pöhacker Attilával

8. szám 07. 16.

Szakszervezetünk Záhony jövőjéért – A múlt év decemberében Kijevben járt egy VSZ-küldöttség az Ukrán Vasutas Szakszervezet VI. Kongresszusán. Akkor Papp Zoltán elnök és Simon Dezső volt elnök társaságában Juhász Tiborné, a záhonyi képviselő-vezető is találkozott a FÁK Országok Szakszervezeti Szövetségének főtítkárával és az Oroszországi Vasutas Szakszervezet vezetőjével.

Jégvirág nyáron – Nemrég elérkezett a pillanat, amikor a napimádók szégyenkezve kerestek árnyékot, és buzgón kémlelték az eget kósza báránnyelűk után kutatva. De az ég csodálatosan kék volt hetek óta, hovatovább éjjelente a csillagokat számláltuk boldog percek helyett. A pajzán nyár rég átsapott perzselő forróságba, mégis kihunyini látszott az éltető tűz.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

9. szám – 07. 23.

„Szabad péntek, szabad szombat...” – A közismert gyermekdal kezdő sorai mostanában gyakran eszembe jutnak, s talán közülünk többen emlékeznek még arra az időre, amikor bizony nem volt szabad a szombat. Még iskolába jártam, amikor a szabad szombatot a minden második szabad szombat után bevezették.

Csakis a kovászos – Valamiért nem az osztársadalmi pangás jut eszembe az uborkaszезzonról idén. Talán, mert javában tart ugyan az ubiszüret, ám semmittevésről szó sincs magyarhonban, a napisajtó sem azon töri a billentyűzetét, hogy miről írjon holnapra. Legfeljebb azon, hogy kéne úgy megírni, hogy jó legyen. Vagy inkább, hogy ne legyen jó? Példát erre is, arra is találunk, mindenki választhat kedvére, én maradok az uborkánál. Ami nekem idén csakis a kovászos. Már mint az ötliteres üvegben napon érlelt, majd lehűtött ropogós kovászos uborka, amit Krúdy Gyula is nagyon szeretett. Ezt csak azért jegyeztem meg, hogy legyen valami közös bennünk.

10. szám 07. 30.

Hurrá péntek! – A ”Hurrá péntek!” hangulat messze elkerült ezen a hétvégén, pedig lett volna minék örülnöm, hiszen érettségi találkozóra készültem. Persze egy aggasztó hír a vasút tájékaról gyakran keresztülhúzhatja minden számításunkat, főleg amikor valami jó hírre számítunk a Kollektív Szerződés ügyében. E helyett azonban ismét arról kellett hírt adnunk, hogy nem született megállapodás a VÉT-en, meg is volt szombat estére az alaphangulatom. Persze, igyekeztem titkolni a volt osztálytársak előtt, remélem sikerült.

Pontos határaink – Életünk leginkább azzal telik, hogy tágítani próbáljuk határainkat. Kezdetben igen határozottan és embert próbáló hangon adjuk tudtul a világnak, hogy többet akarunk, és még annál is többet. Aztán gyermeki őszinteséggel hisszük, hogy miénk a világ, csak akarni kell, kamaszként pedig még dühösebben szeretnénk egyre kijjebb tolni azt a bizonyos cöveket. Később óvatosabbak leszünk, megtanulunk egyet, s mást a világról, például, hogy mindenki azon mesterkedik, hogyan törje le a szarvunkat.

11. szám 08. 06.

Ajakfeszít hatodszor – vasutasokkal – Minden jel arra mutat, hogy az ajakiak fesztiválja nem működne vasutasok nélkül, ahogyan a vasút is gyorsan megállna a fesztiválózó hiányában. A múlt héten zajlott VI. Ajaki Nemzetközi Lakodalmas és Hagyományörző Fesztivál egyik jellemzője volt, hogy legyen éjjel vagy nappal, délelőtt, vagy délután, minduntalan vasutasokba botlott a nézelődő vendég.

12. szám 08. 13.

Meglátni az embert – A legtöbb embernek a nyár a pihenésről, nyaralásról, bulizásról szól. Aki teheti, hosszabb-rövidebb időre maga mögött hagyja mindennapjait, és családjával, baráti társasággal élvezzi a jól megérdemelt pihenést. Öröm kiszakadni a mindennapos taposómalomból, öröm magunk mögött hagyni munkát, munkahelyet, gyakran még a kollégákat is.

Karikás ötös – Winston Churchill, Nagy-Britannia második világháborús miniszterelnöke a sport teljes mellőzését ajánlotta (No sport!), amikor megkérdezték, mi kell a hosszú élethez – hozzátéve, hogy jó szeretni még a whiskyt és a szivart, no meg a szépaszszonyokat. A sportrajongók nyilván nem örülnek az ilyen megnyilatkozásnak, de mi tagadás, sokan vagyunk úgy a sporttal, mint gyűjtogató a vizes szalmával.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

13. szám 08. 21.

Csak kötelesség? – *Az elmúlt nyáron, amikor a Vasutasok Szakszervezete a „Munkavállalók asztala” akciójával hívta fel a figyelmet a készülő Munka Törvénykönyvének veszélyeire, még egyikünk sem gondolt arra, hogy a legnagyobb ellenszenvet a munkaközi szünet szabályozása fogja kiváltani.*

Út a keleti szívtől a nyugati értelemig – Akárhogy is nézzük, „Kelet népe” vagyunk, ahogy Széchenyi István is megírta már ezernyolcszáz-negyvenegyben, és bármiért is, de nem tartotta nagy érdemnek. Szerinte Keletről örököltük azt a tulajdonságunkat, hogy az érzelmeinkre kell hatnia annak, aki el akar nálunk érnivalamit, mert az értelmünkön keresztül aligha lehet befolyásolni a magyart.

14. szám 08. 27.

Fenntartható-e a fából vaskarika – Nem leszel boldogabb, mert hazavittél valami méregdrága és felesleges kacatot – mondják a legradikálisabb zöldek, a nép meg hüledezik, hiszen az élteti. Már mint birtoklási vágyának kiélése, a szerzés öröme, gyakran bármi áron. Mert ahány boldogság, annyiféle, csakúgy, mint ember, de a lebegéshez vezető utak egyike feltétlenül a szerzés. Ez annyira így van, hogy sokaknak a birtoklás jelenti a csúcst, legyen az vagyontárgy, vagy éppen valaki, akit szeret – pedig gyakran csak szeretni véli.

15. szám 09. 03.

Dolgozói fórum Debrecenben – Pécs valamint Szeged után Debrecenben is elnök-vezérigazgatói fórumot tartottak augusztus 28-án, a vasútállomás oktatótermében. Dávid Ilona, a MÁV Zrt. elnök-vezérigazgatója röviden üdvözölte az érdeklődőket, és elmondta, szeretné, ha a dolgozói fórum hozzájárulna egymás gondjainak megismeréséhez. Ha segítené, hogy ne csak egymás mellett, de együtt is dolgozzunk, mert közös célokat és feladatokat kell találnunk és megoldanunk a vasút működőképességének javításához.

Minőség és akarat – *A megboldogult szocializmusban csak itt-ott, elvétve emlegették a minőséget, valahogy mindig fontosabb volt a mennyiség. A rendszerváltozás után, mint sok minden másban, itt is jelentős fordulatot következett. Egyre többször hallottuk, hogy a minőségre jobban oda kell figyelni, és mi figyeltünk, legalábbis megpróbáltunk figyelni. Ami persze, nem ment egyik napról a másikra, de mára senkinek sem újdonság, hogy nem elég a sok, jóra is szükség van.*

16. szám 09. 10.

Vontatási kupa Nyíregyházán – Harmincnyolcadik alkalommal találkoztak a Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza és Záhony területén dolgozó vontatási és gépész kollégák, sportbarátok és munkatársak, hogy eltöltsenek egy kellemes napot. A Vontatási Kupa egyik jellegetessége, hogy a mai napig az egykori Vontatási Főnökségek szakmai képviseltetik magukat, függetlenül attól, hogy most hol „fociznak”.

Továbbélő ikrek – A Times Building és felhőkarcoló szomszédai rettentő képet mutatnak. Égettek, kormosak, összetörtek; tetejükön kiállnak a vasvázak és összehajolva, széjjelborzolva merednek égnek. Előttük kő- és vasváztrömelék zárja el az utat s közöttük autóröncsök és emberi hullák hevernek mindenütt. Mi történt itt? ... Nem tudom semmi okát adni, de így van, ez a szörnyű valóság. Valami eszeveszett recsegő durranás ráz meg mindent, mintha a pokol kapuit csapta volna be mögöttem az alvilág szele.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

17. szám 09. 17.

Egyenjogúság a parlamentben – és otthon? – *Mindannyian felkaptuk a fejünket az elmúlt héten egy kormánypárti honatya beszólásán, amikor a családon belüli erőszakról fejtette ki nemes veretű véleményét. Első felháborodásom után arra jutottam, hogy nem az számít, mit mondanak, hanem az, hogy ki mondja. Persze ez csak elméleti síkon van így, mert ugye a családon belüli erőszakot mindenki fennhangon elutasítja, ahogy kimozdult otthonról, már ha szóba kerül egyáltalán, de hogy otthon mi van, az már tabutémának számít.*

Mosolyogjunk! – Kevés bosszantóbb helyzet van, mint amikor nem tudjuk jól kifejezni gondolatainkat, érzelmeinket. Szemtől szembe azért esik nehezebbre a „jó beszéd”, mert nyomban és azonnal meg kell találnunk a megfelelő szavakat, ami különösen váratlan fordulat esetén nem mindig sikerül. Ha beszélgetőpartnerünk távol van, még inkább macerás pontosan tudatni, amit szeretnénk. Mert telefonon még csak-csak összejöhet a kedvünkre való diskurzus, hiszen az is beszélgetés, gyorsan helyesbíthetünk, ha valami félresikerült a mondandónkban, de írásban már sokkal nehezebb ügy pontosítani. Ráadásul az írás később is elővehető, mert mint a népi bölcsesség is tartja, az nem száll el, legalábbis nem akkor, amikor szeretnénk.

18. szám 09. 24.

Csakazértis Fakupa – Az elmúlt évtizedekben jó néhány változáson átesett focibajnokság nevét többféleképpen láttam, nekem valamiért egybeírva tetszik a legjobban. Annál is inkább, mert létezik Európában egy másik FA Kupa is, mégpedig Angliában, amelyik valamivel régebbi a TEB-es bajnokságnál – 1872-ben alapították – de az nem a mienk, hanem az angolok labdarúgó szövetségéé (Football Association – FA).

KMVB bejárás Eperjeske Forgalmi Csomóponton – A MÁV Zrt. Központi Munkavédelmi Bizottságának négy tagja szeptember 18-án munkavédelmi bejárást tartott Eperjeske Forgalmi Csomóponton. A bejárást Megyesi Csaba társelnök vezette, a tagok Bubonyi István, Szőnyi Zoltán és jómagam voltunk. A bejárásra meghívtam Szónok Józsefnét, az EBK TSZK munkabiztonsági szakelőadóját, és Nagy Sándort, a csomópont munkavédelmi bizottságának tagját is. Mindketten elfogadták a meghívást, és részt vettek az egész napos munkában.

19. szám 10. 01.

Amikor ránk szakad az ég – *Gyakran érezzük, hogy ránk szakadt, én például a múlt csütörtökön jártam így – majdnem, de nem rajtam múlt. A Képviselő irodavezetője viszont rosszkor volt rossz helyen, mert épp mellette csapott be a mennykő. Na, jó, nem az, de a plafonról egy hatalmas darab vakolat azért leesett akkora zajjal, hogy majd kiesett a kezemből a telefon, a túloldal pedig meg volt győződve arról, hogy legalábbis földrengés van nálunk. Vagy terroristák támadták meg a Képviselőt. Az irodavezető gondolatban már megtért övéhez, én meg hanyatt-homlok menekültem szobámból az övé felé, hátha túlélem.*

Küzdjünk meg – Azt mondják, az ősidőkben a férfiak alig-alig voltak együtt asszonyaikkal. Ahhoz persze eleget, hogy sok gyerek szülessen, de ahhoz már keveset, hogy igazán megismerjék őket, ahhoz meg végképp, hogy meg is értsék, miért olyanok, amilyenek. Azt hiszem, az évezredek, vagy év tízezredek nem sokat változtattak az arányokon, pedig manapság már ritkán tűnünk el pár napnál hosszabb időre.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

20. szám 10. 08.

Emlékeztünk – Minden napnak megvan a hangulata, ami lehet boldogság, de van, hogy szomorúság határozza meg perceinket. Az is gyakran előfordul, hogy ugyanazon eseményt másként éljük át, másként élünk meg. A pénteki nap sem volt kivétel, reggel még a Záhony Forgalmi Csomópont Helyi Függelékének problémás kérdéseit beszéljük meg a társszakszervezet képviselőivel, de lélekből már a délután eseményekre készülődtem. Gondolataim akaratom ellenére el-elkalandoztak, régi emlékek, események elevenedtek fel, melyek egykori kollégáimhoz, Koleszár Istvánhoz és Vass Károlyhoz, két különböző, de hasonló célokért dolgozó egyéniséghez kapcsolódtak.

Selyemvilág – A kereskedelem története végigkíséri az emberiség történelmét, és ha az egyik történet megszakad, valószínűleg a másiknak is ott lesz vége. Már az ősember is vágyott néha divatosabb szőrmére, nem beszélve az őslányokról, és előbb-utóbb a tettek mezejére léptek, ami az erőszakosabb módszereket kiegészítve valamiféle cserét jelentett. Amitől legalább az egyiknek jobb lett, vagy legalábbis azt hitte, csakúgy, mint manapság.

21. szám 10. 15.

Költésre fel – Minden a madárossal, és a kalászzal kezdődött, majd falusiasan a kolompérossal tetőzött, és ezzel hosszú ideig véget is ért részemről a pénz mibenlétének felfedezése. Később volt még egy fontos szakasz, a belás korszak, de akkor már – átmenetileg – félig városi, és egészen nagyfiú voltam. Legalábbis azt hittem, de aztán leszólítottak érte egy sötét pesti éjjelen, és gyorsan megfiatalodtam.

22. szám 10. 24.

Maratoni választmányi ülés, meglepetések nélkül – A Vasutasok Szakszervezete október 18-19-én tartotta választmányi ülését. Az ülés nulladik napirendi pontján részt vett Ungvári Csaba, a MÁV Start Zrt. vezérigazgatója, Schiszler Tímea, a Start általános gazdasági vezérigazgató-helyettese, Bánhidi-Nagy Attila, a MÁV Zrt. humán erőforrás igazgatója, valamint Vólentné Sárvári Piroska, a Pályavasúti Üzemeltetési Szervezet működtetéstámogatás vezetője.

Belgák előre – „A brüsszeli kaszárnyákban az őrmester sorakoztatja az újoncokat. Flamandok jobbra, vallonok balra - harsogja. Kovács Péter, akinek a szülei ötvenhatban disszidáltak, egy darabig tanácstalanul topog, aztán kilép az őrmester elé: Őrmester úr, kérem, hová álljanak a belgák?” (Fehér Klára: Hová álljanak a belgák?)

23. szám 10. 29.

Kihelyezve is csapat vagyunk – Mindannyian ismerünk olyan embereket, akik odaadással végzik munkájukat, de a többség igyekszik elválasztani egymástól a munkát és a szórakozást. Gyakran úgy gondoljuk, hogy egyiknek nincs köze a másikhoz mondván, ha dolgozunk, akkor dolgozzunk, ha lazítunk, akkor felejtsük el a munkahelyünket és minden egyéb, vállalt vagy ránk testált kötelezettségünket. Talán itt van lényeg, az önkéntességen, amit nem is volna egyszerű megfizetni, mindenesetre a szakszervezeti tisztségek viselőinél szó sincs ilyesféle gondokról.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

24. szám 11. 05.

Keleten a helyzet... – Az elmúlt héten a Cargo Szakmai Képviselő küldöttértekezletén vettem részt, ami nagy örömmre szolgált, egyrészt mert találkozhattam régi ismerősökkel, másrészt megismerkedhettem az ország más területén dolgozó tisztségviselőkkel is. Persze, nem elhanyagolható az sem, hogy első kézből kaphattam információkat a Rail Cargo Hungaria Zrt. jelenlegi helyzetéről, hiszen Kovács Imre CEO, az Igazgatóság elnöke tartott tájékoztatást a résztvevőknek.

Emberes vidámságot! – A szeptembert még jól viseljük, nincs már nyári forróság, és az ősz is a szebbik arcát mutatja. Aztán jön az október és a november, amikor nagyokat tud fordulni az időjárás, alig-alig találjuk el a reggeli totóban, hogyan kéne öltözködni, és mindenféle szomorú évfordulókról hallhatunk, olvashatunk. Majd mire hozzászokunk, hogy több a sötétség, mint a napsütés az életünkben, máris november elején vagyunk, hogy halottainkra emlékezzünk, ráadásul messze még a Mikulás és a Karácsony, és decemberig mindenféle embert próbáló időket élhetünk át.

25. szám 11. 12.

Ismét a nyugdíjasok között – November hatodikán feltűnően sok nyugdíjas járt-kelt Záhony szerte, mindannyian igyekeztek valahová. Persze az sem titok, hogy mi készítette őket a sétára: Tíz órakor kezdődött a VOKE színháztermében a VSZ Önálló Nyugdíjas alapszervezet szokásos évi taggyűlése. Már tavaly is megállapítottam, hogy nagy az érdeklődés és az aktivitás volt kollégáink, jelenlegi tagtársaink körébe. Kedden is a 860 fős alapszervezetből 185-en jöttek el, hogy meghallgassák a vezetőség beszámolóját, tájékozódjanak és véleményt mondjanak egy év munkájáról.

Ultira fel! – Annak idején, ha a reggeli vonaton valakinek nem volt a táskájában kártya, az nem is volt vasutas – hallottam szombat reggel a vonaton Dajka Sanyitól, útban Budapest felé. Igaz, ami igaz, évtizedeken át alapfelszerelés volt a legtöbb vasutasnál egy rendes magyar kártya, és ha már kártya, akkor ulti. Mert ahogy egy kedves ismerősöm mondta nemrég, minden rendes vasutast megtanítottak annak idején ultizni, csak a versenyzéshez már nem mindenkinek van lehetősége edzeni.

26. szám 11. 19.

Egy megállapodás margójára – Tudom, meglepő, de az történt, hogy az RCH-nál megszületett a jövő évi megállapodás a bérekről és a béren kívüli juttatások feltételeiről, valamint a KSZ-t érintő kérdésekről. Általában nem szokás novemberben bémegállapodást kötni, mert a gyakorlat azt mutatja, hogy többnyire december utolsó napjaiban közelednek az álláspontok, és jön létre egyezség. Idén az első tárgyalási nap szeptember 12-én volt, a megállapodást pedig november 13-án alá is írták.

Még mindig Záhony – Gyakran mondjuk, „nem könnyű az élet Záhonyban”, sokak szerint jellemző is ránk, záhonyi vasutasokra. De miért is lenne könnyű az élet Záhonyban? Mint oly sokszor az elmúlt évtizedekben, már megint megcsapott bennünket, de sajnos nem a mozdony füstje, inkább talán a rossz széljárás.

A mi napunk – A naptárban bőven találunk olyan napokat, melyek valamiért kiemelkednek a többi közül. Némelyik csak nekünk jelent valamit, de van néhány nap, amelyik sok embernek fontos lehet. Szokás jeles napoknak is nevezni, bár sokszor inkább kedvesek, netán szomorúak vagy éppen érdekesek. Ez a nap is efféle, és hogy jobban értsük miért, előbb nézzünk körül a messze Dél-Amerika partjainál, úgy is ritkán járunk arra.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

27. szám 11. 26.

Soron kívül – Szombaton tartotta szakszervezetünk idei kongresszusát. Tavaly volt a tizenhetedik, ezt, a mostanit jobb híján soron kívülinek nevezhetjük, és akkor lehet, hogy az első. De az biztos, hogy nem az utolsó, mert az új törvényi előírások szerint évente kell összehívni a legfőbb döntéshozó fórumot. Megtörtént, és nem is volt üres a napunk.

Gyűjtsunk gyertyákat! – Mindannyian várunk valamire, vagy éppen valakire, de sokszor észre sem vesszük, hiszen legtöbbször semmi különösről nincs szó. Várjuk a hétvégét, vagy azt, hogy teljen már le a szolgálat, netán mikor lesz már ismét vasutas-, vagyis fizetésnap. Sokszor várunk valakire, hogy tovább léphessünk a dolgainkban, és ránk is gyakran várnak, legfeljebb az már kevésbé zavar bennünket. De vannak komolyabb várakozásaink, ezekre általában sokáig, néha évekig visszaemlékszünk, akár beteljesedett a vágyunk, akár nem.

28. szám 12. 03.

Mikulás-fórum – Mikulás-Kupára hívtam a Vasutasok Szakszervezete vezetőit, Papp Zoltán elnököt, Meleg János alelnököt, és mihamar egy Mikulás-fórum is bekerült a szombati nap programjába. Vezetőink úgy gondolták, ha már ilyen messzire eljöttek, szeretnének minél több kollégával találkozni, és ugyan voltunk bőven a sportnapunkon, egy verseny inkább szabad beszélgetésekre alkalmas, no meg nyilván vannak, akik ilyenkor is dolgoznak. Bevallom, kicsit izgultam, hiszen sok ember sok szervezőmunkája volt a szombat előkészítésében, és szerettem volna látni élőben is a végeredményt, de kötélnek álltam, mert a tájékoztatás és kapcsolattartás szerintem is fontos egy szervezet életében.

Beszállt a Mikulás is – Igaz ugyan, hogy a tél első napja volt szombaton, de valahogy mégis itt maradt az őszi idő. Valószínű, hogy még a vénséges vén, és nagyon öreg Mikulás sem bánta, pedig így hiába rázta fehér szakállát, egyetlen hópihe sem hullott róla. Szerencsére hozott magával például őszi jöles borzongást, no meg ajándékot mindenkinek, aki megérdemelte.

29. szám 12. 10.

Én, mint vezér – Azt mondta nemrég egy ismerősöm, hogy jól festenek egyenruhában, különösen a vezérállásban. Tetszene az utasoknak, mondta, a férfiak feltétlenül. Hát, nem tudom, még egyiket sem próbáltam, de biztosan érdekes látvány volna ott egy nő. Azt viszont már is elárulhatom, hogy nem mozdonyvezető volt, aki szerint feldobnám hangulatot. Mindenesetre gondolkodóba ejtett az ötlet, persze, nem az, hogy én ott. De az mindenképp, vajon hogyan érezné magát egy nő, ha Budapest békés vonzaskörzetében „lefekszik” a vonat, netán még fel is akarna „kéredzkedni” valaki abba a bizonyos állásba.

Álom az irodában – Nem tegnap került ugyan az irodába, de jó kiállású, az újak között is formás, és mindig kellemes színekben pompázik a számítógép mellett. Gazdája – bár ritkán köti az orrára – többnyire elégedett vele, hiszen tökéletesen megfelel a céljainak: Viszonylag könnyen kezelhető, és még mindig elég gyors ahhoz, amire a szintén nem új keletű számítógépének szüksége van. Nincs mitől tartania, mert még a farkincás kivitelben készült, tehát szökésbiztos, ráadásul jól viseli a pályaudvarok hangzavarát is.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

30-31. szám 12. 17.

A mi karácsonyfánk – *Úgy kezdődött, hogy nagyjaink még tavaly kitalálták, az új magyar alkotmánynak – mely a keresztségben az Alaptörvény nevet kapta – legyen saját asztala – és lőn. A Vasutasok Szakszervezete meg úgy gondolta, legyen nekünk, melósoknak is asztalunk, és szintén lett – úgy hívtuk, hogy Munkavállalók Asztala. Záhonyban nem pont úgy sikerült, ahogy megálmodtuk, hiszen mi nem tehetjük ki az állomásnak még a közelébe sem az asztalunkat – Záhony, az most is Záhony – de a mienk sem volt rosszabb, mint másoké, egyik számunkban nevet is adtunk neki: A mi asztalunk. És természetesen mindenkivel szóba álltunk.*

Ülésezett a Választmány – Ahogy ilyenkor, év vége felé lenni szokott, a különféle szervezetek választott testületei áttekintik a lassan mögöttünk hagyott évet. Így tett december tizenharmadikán a Vasutasok Szakszervezetének Választmánya is, és értékelte a 2012-es esztendőt. Az év pénzügyi helyzetéről Zlati Róbert, a Költségvetési Bizottság vezetője számolt be, aki többek között elmondta, hogy a 2013-as év költségvetése az ideihez hasonló kondíciókkal van tervezve.

Küldöttgyűlést tartott az Egészségpénztár – December 14-én tartotta évváró küldöttközgyűlését a Vasutas Egészségpénztár. A küldöttek beszámolót hallgattak meg a 2012-es év tevékenységéről Dr Magos Györgytől, az Igazgatótanács elnökétől. Elmondta, a taglétszám dinamikus, több mint háromezer fős növekedéssel 39040 főre emelkedett, és felértékelődött a cafetéria választásnál is az Pénztár szerepe. Megtudhattuk azt is, hogy az Egészségpénztár tizenöt éves története során a vagyona 3,6 milliárd forintról 4,3 milliárd forintra nőtt, ami figyelemre méltó a mai, válságokkal terhelt gazdasági helyzetben.

Világvége Karácsonyra – Azt mondják, nagy-nagy buzgalommal robogunk az épp soron következő világvége felé. És vannak sokan, akik nagy izgalommal keresik a véget, pedig lehet, hogy december huszonegyedikén inkább kezdődni fog valami új, legalábbis a maja indiánok több ezer éves naptára szerint. És miért ne, hiszen a huszonegy még a babonásabbjának is szerencsés szám. Azt persze nem tudni, pontosan mikor, mondjuk hajnalok hajnalán, vagy éjfél tájt, ráadásul nyolc óra eltéréssel jár az idő arra felé, ahol kitalálták. No, ha senki nem vert át nagyon bennünket, pénteken már többet tudunk.

32. szám 12. 31.

Évváró a záhonyi csapatnál – December huszonegyedikén tartották évváró értekezletüket a záhonyi terület titkárai. A Vasutasok Szakszervezetének vezetését dr. Kotter József, a gazdasági társaságok érdekvédelmi alelnöke képviselte, de részt vettek a rendezvényen a Női és az Ifjúsági tagozat záhonyi vezetői, Stefánné Magdi és Jakab Ádám is, valamint azok a tagtársaink, akik e napon szakszervezeti munkájuk jutalmaként VSZ Elismerő Oklevél kitüntetésben részesültek.

Köszöntő – *Mögöttünk egy év, sokak szerint ez a számvetés ideje is. Mit tettünk egy év alatt, mit hagytunk ki az életünkéből és a munkánkból, netán mi az, amit megtettünk, de rosszul. De ilyenkor szokás az is, hogy mindenféle fogadalmakat tegyünk, amit aztán igyekszünk mihamar elfelejteni. Nem akarok ebbe a hibába esni, és méricskélgni sem szeretném, ki mit tett jól, és mit nem kellett volna elkövetnie idén. Legfőképpen a saját tetteimet nem szeretném görcső alá vonni, hiszen mindnyájan tudjátok, sőt, valószínűleg jobban, mint én, hogy mi az, amiben jó voltam, és miben kell jövőre változnom. No, és szerencsémre már idő sincs rá, hiszen mindjárt vége az évnek.*

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

33. szám 2013. 1. 07.

Tisztelt kollégák – Mire az olvasók ezeket a sorokat olvassák, már tudjuk, hogy a 2012. december 21-re beharangozott világvége elmaradt. Ezt többen sejtettük előre, s így lehetőségem adódott arra, hogy a 2013. évre biztató szóval forduljak Önökhöz: „Hajrá!”

Új esztendőnk elé – Sok a bizonytalanság a jövőt illetően, hiszen nincs vége a gazdasági válságnak, nem lehet konkrét áruszállítási terveket meghatározni. Továbbá, a Pályavasút működési keretei változóban vannak, amit nagy várakozás övez. Mindamellet a térségben a legfontosabbnak talán azt tartom, hogy mozduljunk el végre a napi öt-tíz átrakásra váró kocsitól, hiszen a kapacitásunk ennek többszörösét is lehetővé teszi.

Idén is továbblépünk – ZÁHONY-PORT Zrt. menedzsmentje 2011. és 2012. évben megteremtette egy eredményesen működő társaság személyi, műszaki és pénzügyi hátterét. A Társaság a jelenlegi létszámával és infrastruktúrájával folyamatosan biztosítani tudja a határátmenetben a széles-normál nyomtávúváltásból eredő rakodási, logisztikai és szállítmányozási feladatok zavartalan ellátását.

Új év a Rail Cargo Záhonyi Központjánál – A 2013-as évet optimistán kezdem, hiszen korábbi eredményeink okot adnak rá. Az elmúlt év nagyon aktívan telt, feladatokban, kihívásokban és sikerekben bővelkedett. TÜK szinten a bázis évhez közeli teljesítményekkel zártunk. A 3,7 millió tonna áru, amit Záhony körzetben 2012-ben többszörösen megmozgattunk, jelentős mennyiség számunkra, különösen, ha figyelembe vesszük a mikro- és makrogazdasági környezet negatív alakulását, valamint a gazdasági-pénzügyi válságot.

Farsang előtt – Kelet felől érkeztek, és manapság tudni véljük a nevüket, meg hogy hárman voltak. Sőt azt is, hogy mindenféle kincseket vittek magukkal, ahogy királyokhoz illik, pedig az Ószövetség még egyszerűen csak napkeleti bölcseknek titulálta őket. Nem háborogtak, mert bölcsek voltak. Tudták, nem a név, és a kincsek számítanak, de még a hatalom sem. Mert azt mondják, édes, de sok vele a macera, és főleg mulandó. Olyan, mint a vasutas.

34. szám 01. 14.

Tisztelt munkatársak! – A 2012-es év értékeléseként megállapíthatjuk, hogy Záhony térségében is, a hosszú évek óta tartó utasfő, és bevétel csökkenés pozitív irányba fordult, és növekvő pályára állt.

Kincs, ami a tied – Mit is kívánhatnék? Azt kívánom, mindenkinek legyen másodpercenként egy forintja. Jól hangzik ugye? Egy nap 86400 másodpercből áll, ami a kívánságom szerint 86400 Ft-ot ér.

Mit várok a 2013-as évtől? – Január első napjain megjelenő hírek között szerepelt a MÁV Pályavasúti Üzemeltetés második negyedévében történő racionalizálása.

Újévi álom – Csörög a telefonomon az ébresztő, már másodszer ordítja, hogy „Jó reggelt kívánok!”. Lassan ráeszmélek, hogy ma meló nap van, ideje készülődni, ha időben be akarok érni! A múlt héten kaptam meg az új formaruha csomagot, melyben jól szabott és finom anyagokból kialakított darabok vannak. – Pokolné Tünde.

Évet zárt és nyitott a forgalom Záhonyban – Csütörtökön a záhonyi Forgalmi Csomópont alapszervezete megtartotta év végi, év eleji beszámoló testületi ülését, ahol megvitatták és elfogadták az alapszervezet beszámolója mellett a 2013. évi költségvetést is.

Még egy mondat – De csak röviden, mert nem mindenki ér ránk, sokaknak még ez is több a soknál, néha talán még sokkoló is, hogy vagyunk, hiszen mindenki jót vár, amit tőlünk sem lehet mindig, vagy ha mégis, akkor úgy jár, mint...

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

35. szám 01. 21.

Letűnt értékeink – Nemrégiben a Balaton térségében jártam, s bár többen mondják, hogy a Balaton télen is gyönyörű, nekem ebből csak az esős, szomorkás hangulat jutott. Nincs nyüzsgés, kihaltak az utak, a nyaralók zibongása helyett csend és unalom. De a Balaton mégiscsak a magyar tenger, s ezen gondolat mentén eszembe jutottak rég elfeledett nyári emlékek, nyaralásról, vidámságról, emberekről, hangulatról. És persze helyszínekről. Például vasutas üdülőkről, melyek azóta egy-két kivétellel az enyészeté lettek.

Huszonegyünk – Mindannyiunknak vannak számaink, legfeljebb nem mindig vesszük komolyan azokat. De azt biztosan, hogy mennyi fizetést szeretnénk, mikor lett volna jó kelni ezen a hétfőn reggelen, és nagyon komolyak lennénk akkor is, ha megkérnének bennünket, ugyan döntsük már el, hány nap szabadságnak örülnénk az idén.

36. szám 01. 28.

Szabadságainkról – Azt már január elsején tudtuk, hogy az „évi rendes” nagyon kevés, de tavaly is így volt, ezért jól viseljük. Azt meg kimondottan szeretjük, amikor reggel arra ébredünk, hogy szabin vagyunk, és fordulhatunk még egyet-kettőt, ki erre, ki ahhoz. Aztán jön a hidegzuhany, amikor szembesülnünk kell azzal, hogy vésszesen fogy, de ez is így volt tavaly, ezért ettől sem megyünk a Tiszának.

Teliholdas jókedvvel – Ugyan tegnap óta tele fénnel ragyog a Hold, de a farkasüvöltés mifelénk elmaradt, legfeljebb egy-két nosztalgizáló kutya emlékezik éjjel a származására. Mi, emberek már alig figyelünk fel a jelenségre, inkább csak azok, akiknek gyakran kell például sötétben vágányok között bóklászniuk, és rácsodálkoznak, hogy milyen messziről meglátni a főnököt.

37. szám 02. 04.

VASZ – Három betű, s megváltozik az eddigi érdekvédelem a vasúton? Három betű, s ezzel valóban történelmet írtunk? Három betű, ami minden vasutasban felvet egy-egy kérdést, egy-egy érzést, egy-egy gondolatot. Saját érzéseinket és gondolatainkat ismerjük, másokét talán sejtjük. Kérdéseinket talán feltesszük, talán a választ is megkapjuk, de maradhat bennünk kétely, amelyet az idő múlása oszlat el, vagy erősíthet meg.

Farsangi disznóságok – Február második napján disznók ébresztették zúgolódásukkal a kakasokat, akik rémülten pattantak a szemétdombra. De aztán megnyugodtak, ellenben a közdisznókkal, akiknek eszük ágában sem volt a köz javát szolgálni, de mint képeinken látszik, nem sok választásuk volt. A II. Ajaki Farsangi Disznótoros Fesztiválon több mint húsz jószágból vált gasztronómiai különlegesség a legkülönbébb módszereket alkalmazó csapatok jóvoltából. Mert Ajakon már megint találkoztak az értékek, és ebben még az egész nap hol zuhogó, hol csordogáló eső sem volt akadály, legfeljebb a fogópálinka apadt gyorsabban, mint máskor.

38. szám 02. 11.

Változásra ítélve – A változás szele ismét megcsapott bennünket, és a hír hallatán a gyomrunk újra görcsbe rándul. Pedig az elmúlt évtizedek alatt akár hozzá is szokhattunk volna, mégis negatív érzéseket kerítenek bennünket hatalmába.

Bálint és a fehér csoki – Valentinusnak göze sem volt arról, hogy jóindulatában milyen nagy üzletnek vetette meg az alapjait, valamikor a harmadik században. Igaz, még azt sem tudjuk pontosan, kiről van szó, mert a legendák három Valentinusról is regélnek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

39. szám 02. 18.

Átszervezési vagy újjáépítés – *Valamikor, a rendszerváltozás utáni években kezdődött, és még ki tudja, hol a vége. A cél mindig jobb, és olcsóbb vasút volt, a módszer állandó, és a mai napig öröknek tűnik: Szervezzess, szervezzess, amíg kisebb nem lesz, mint eddig! A módszert mindig igyekeztek tökéletesen alkalmazni, és kormányoktól függetlenül kisebbek is lettünk minden lépés után. Csak éppen se jobban, se olcsóbban nem működik a cég annak ellenére, hogy a mindenkori illetékesek kifogyhatatlanok, amikor megélhetésünk átszervezéséről van szó.*

Egy látogatás képei – Február 13.-án látogatást tett a Záhony-Port Zrt.-nél Dávid Ilona elnök-vezérigazgató asszony, akit elkísért Szabó István Lőrincz, a Nemzetközi Kapcsolatok Főosztály vezetője, Pál László általános vezérigazgató-helyettes, Nyíri András, pályavasúti üzemeltetési vezető és Rónai Péter ügyfélkapcsolat és értékesítési vezető. A vendégeket Farkas József, az átrakóbázis vezérigazgatója és vezetői fogadták.

Hétfőre neked – Hogy örülj. Mert ma se maradt ki ez a fránya újság, vagy mi. Esetleg bosszankodj, mondván, miért nem lehet néha lazítani, épp elég dolgod van nélkülem is. Ráadásul pont hétfő, amikor ki sem látsz a munkából, vagy a fáradtságból. Akárhogy is, de fárasztó egy nap, az biztos. Leginkább a szemeknek, ha szépen csillognak, ha tompán fénylenek.

40. szám 02. 25.

Mostohák jutalma – *Az elmúlt héten kollégáinkat egy, a VSZ honlapjára feltett Németh Lászlóné miniszter asszonynak címzett levél ösztönözte arra, hogy telefont ragadjanak, s némi információhoz próbáljanak jutni. Kicsit furcsállottam is, hogy most mintha kevésbé érdekelné tagjainkat a bérfejlesztés állása, persze érdeklődő hívásokat ez ügyben is kaptam. Miről is van szó?*

Ügyfelek találkozója – Mára hagyományá lett, hogy a Rail Cargo Hungária évente kétszer ügyféltalálkozót szervez azon vasútállalatok, vállalkozások vezetőinek, akikkel a záhonyi térségben együttműködik. A találkozó idén sem maradt el, és előre sejtette a rendhagyó lebonyolítás sikerét, hogy a meghívottak nem csak elfogadták a meghívást, de mindannyian részt is vettek a hétvégi rendezvényen.

Interjú Kovács Imrével, az RCH igazgatóságának elnökével.

Interjú Vernes Andrással, az RCH kereskedelmi igazgatójával

41. szám 03. 04.

Megoldások és kérdések – *Eperjeske Forgalmi Csomóponton az általunk kezdeményezett Helyi Függelék módosító egyeztetésen vettünk részt Olexa Imre kollégánkkal, valamint a Csomópont két vsz-es alapszervezeti titkárával, Deregi Balázssal és Grunda Zsolttal.*

Megállíthatatlanul itt a tavasz – Mint minden évben, most is előszedtem a tavalyról megmaradt vető magvakat, megnéztem, miből van és melyiknek járt le a szavatossági ideje. Érdeemes rá figyelni, mert később sok bosszúságtól kímélhetjük meg magunkat.

A csábító nyolcadik — Te, a nyolcadik paragrafus mindenkire kötelező?

– Úgy látom, már megint félrebeszél, csak nem leszoktál a piáról? Már csak azért, mert olyan szép sárga vagy – mondta válasz helyett a jegyvizsgáló, majd hozzá tette – nem vagyok én jogász!

Nónapi köszöntő

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

42. szám 03. 11.

Nőnap után – Az elmúlt hét zsúfolt mindennapjainak eseményei nem sok időt hagytak elmerülni saját gondolatainkban. Volt alkalmam találkozni cargos kocsivizsgálókkal, részt vettem a Műszaki Kocsiszolgálat bizalmi testületi ülésén, titkári értekezletet tartottunk és még sorolhatnám a mögöttünk hagyott hét elvégzett és el nem végzett dolgait. Az utolsó munkanapon viszont a szürke hétköznapok helyett ünnepi hangulat lengte be perceinket. Igen, a Nőnapra gondolok, ami mindig különleges érzéseket kelt bennünk, nőkben.

Eltévedt álmok – A médiumok vasárnap is kedvükre válogattak a borzongató események között, szinte a történéssel egy időben zúdítva ránk azokat. Például, hogy mi újság a nemzeti együtt nem működés frontján, hányan haltak meg a hétvégi balesetekben, no meg vajon melyik szomszédos országban menőbb most magyarellenesnek lenni. A miértek többnyire váratnak magukra, de az nem újság, és miután beleolvastam a hírekbe, úgy döntöttem, a szokottnál rövidebbre fogom barangolásomat a hírportálokon. Elég a rémségekből vasárnap reggel.

43. szám 03. 18.

Kilépőkhöz – *Régóta szokás a szakszervezetünkből kilépőket potyautasoknak nevezni, amivel nagyjából azt fejezzük ki, hogy a szervezeten kívüliek pont úgy élvezik a munkaharc eredményeit, mint a tagjaink. Márpedig ezek akkor sem apróságok, ha figyelembe vesszük, hogy a pénzügyi-gazdasági válság, no és a munkásellenes és megosztó kormányunk érdemei közé tartozik a szakszervezetek háttérbe szorítása is. Ilyen konkrét eredménye munkánknak például a Kollektív Szerződés, ami továbbra is a legjobb Magyarországon, de nem lebecsülhető a káféteriánk, vagy a munkahelyek védelmében született megállapodások sem.*

Egy nagyon hosszú hétfő – A hosszú hétfőgénk csütörtök este kezdődött azzal, hogy sötétség borult a környékre, és ma hajnalban ért véget. Fénnel persze, kívül is, meg belül is, hiszen alaposan megvilágosodtunk, ki ezért, ki azért. Hogy a kezdet és vég között mi történt? Valójában semmi meglepő, így utólag. Akkor persze pár dolgot másképp látott mindenki, aki részese volt a Nagy Kelet-magyarországi Áramszünetnek. Ami elég nagy volt, mert ha minden igaz, több mint hetven településen amúgy magyarosan mulathattunk, hiszen sok helyen három nap, és három éjjel tartott. De a torkosabbak már az ötödik napot gyúrik.

44. szám 03. 25.

Amikor beesik a hó... – *Azt már tavaly is sejtettük, hogy az idén sem lesz könnyebb évünk, ennek ellenére igyekeztünk kellő optimizmussal felvértezni magunkat. Hogy erre mennyire volt, vagy van okunk, azt ki-ki eldöntheti. Mert bizony a vasút átalakítása a legtöbb vasutasban szorongást kelt, féltjük munkahelyeinket, mert valljuk be, az ilyesfajta változásokat általában a létszám csökkenése is követi. Ezért igyekszünk láthatatlanok maradni, csendben elbújni a munkánk mögé, kerülni minden munkahelyi konfliktust, nehogy szemet szúrjunk valakinek. Szóval várjuk mi lesz a vége ennek az egésznek.*

Szabad boldogság – Március huszadikán mozgalmas napom volt. Mindenféle ügyintézésbe kellett bonyolódnom, és bár voltak kellemes percek is bonyolódás közben, én sem hinném el, hogy ott és akkor boldog voltam, pedig sikerrel jártam. Igaz, boldogtalannak sem mondtam volna magam, ha megkérdeznék, csupán lekötött a hivatal magyarosan csavaros ügymenete. Így még az is lehet, hogy boldog voltam, csak nem tudtam róla. És miért pont huszadikára emlékezem?

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

45. szám 04. 03.

Küldöttöntések – Rendkívüli Küldöttgyűlést tartott a Vasutas Szakszervezetek Szövetsége az elmúlt héten, egybekötve a küldöttek képzésével. A Küldöttgyűlésnek három fontos napirendi pontja volt, melyek közül elsőként Dr. Kotter József által a VASZ 2013. évi költségvetéséről előterjesztett tervvel ismerkedtünk.

Jutalomőr az asszonyoknak – Cipekedő fajták vagyunk, csakúgy, mint a finnek és az észtek. Nem csoda, mert ha minden igaz, rokon népek volnánk így hárman. Viszont a finnek és az észtek közelebbi rokonságban állnak egymással, mint velünk, ami meg is látszik a cipekedés tekintetében. Ők inkább kézzel foghatót, lehetőleg szépet és kellemeset cipelnek a hátukon, ellentétben velünk.

46. szám 04. 09.

Ideális létszámcsökkentés? – Helyi Érdekegyeztető Ülést hívott össze az RCH záhonyi Területi Üzemeltetési Központjának vezetője 2013. április 03-ára, hogy tájékoztatást adjon a 2012-es évről, és az idei I-II havi teljesítményekről. A munkáltatói tájékoztatás a Cargo-Híd 2013, és a Cargo-40 Plusz 2013 programok ismertetésével folytatódott, illetve a hatékonyság javítását célzó intézkedésekkel összefüggésben létrehozott lehetőségekről esett szó. A teljesítmények alakulásáról talán elég annyi, hogy csökkenés tapasztalható mind a belépő, mind a kilépő forgalom területén.

Vasárnapi húsleves – Középkorok éveimben a még régebben fekete vonatként emlegetett szerelvény peronján állva, havonta utaztam haza Budapestről. És mert akkoriban még szombaton is tömték fejünkbe az okosságokat, már az is hajszálon múlt, hogy a Nyíregyre induló vonatot elértük. Tizenhat-tízről átéltem a heringek sorsát, de már a Nyugatiban édesanyám húslevesének illatáról képzelődtem, pedig mennyi illatot kellett még elviselnem, amíg valósággá lett az álom!

47. szám 05. 15.

Költészetnap demonstráció – Csaknem József Attila „hazájáig”, a főváros pereméig mentek múlt pénteken azok a vasutasok, akik tenni próbáltak valamit önmagukért. A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének (VOSZ) székháza előtt összesereglett tömeg célja az volt, hogy a demonstrációval az országos bérajánlás elfogadásának kerékkötőjét meggyőzzék álláspontjának méltatlanságáról.

48. szám 04. 22.

Májális potyautasokkal – Május elsejei demonstrációra hívja a magyar munkavállalókat, nyugdíjasokat és tanulókat három szakszervezeti konföderáció. A követeléseket 12 pontban fogalmazták meg, az erről készült plakátokkal több helyen is találkozhattunk. Annak érdekében, hogy az eseményről minél szélesebb körben tájékozódhassunk, én magam is közzétettem az egyik közösségi portálon. Akadt, aki egyszerűen csak lájkolta, s volt olyan is, aki hozzászólt a hivatkozáshoz.

Selyemvasúton a jövőbe – A sors számtalanszor kecsgetti a vasutat minden széppel, jóval, és jobb híján rá is vetődünk a mézesmadzagra. Érthető, hiszen vágyunk a jobbra, és gyakran kerülünk olyan helyzetbe, amikor nem rajtunk múlik a siker. Aztán jön a csalódás, mert gyorsan, vagy épp lassan, de kiderül, hogy bizony csak a zsinór volt megédesítve, valójában minden maradt a régiiben.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

49. szám 04. 29.

Van eleje, de hol a vége? – *Mai világunkban egyre nagyobb hangsúlyt kap az egészséges életmód, amihez általában a stressz mentes életet tartják elengedhetetlen követelménynek. Tehát kerüljük a stresszt messzire! Mi munkavállalók kerülnénk is, de az minduntalan megtalál bennünket, bárhová bújjunk is el. Ha visszatekintünk a rendszerváltás óta eltelt időszakra, vagy szemügyre vesszük a napjainkban zajló eseményeket, nem lehetünk nyugodtak.*

Ahová születni kell – Azt mondják, az élet fontos területein több milliós szakembergárdával bír a magyar. Ezek közül háromnak kiemelkedő szerep jut a legtöbb honfitársunk életében, amelyek így, vagy úgy, de kitöltik, és mozgalmassá teszik a hétköznapiakat. A mesebeli hármas nem más, mint a foci, a szex és a politika.

50. szám 05. 06.

Tavaszi születésnapjaink – Az áprilisból májusba forduló naptár legtöbbünk számára szép napokat hoz, néha anélkül, hogy tudnánk az okát. De mindig jobb érezni, mint tudni, és a teljes pompájával beköszöntött tavasz, vagy inkább nyárelő illataival és színeivel, no meg a hölgyek bátrabb öltözködésével talán még a záhonyi vasutasokat is mosolygósabbá tette.

51. szám 05. 13.

Soros titkári Záhonyban – Május nyolcadikán tartotta soros titkári értekezletét a Vasutasok Szakszervezetének záhonyi területe. Tíz óra után néhány perccel Juhász Tiborné, a Területi Képviselő vezetője köszöntötte a titkárokat és a vendégeket: Az értekezleten részt vett Papp Zoltán, szakszervezetünk elnöke, és Bondár József szervezetpolitikai alelnök is.

Együttműködés, puskapor és szolidaritás a fórumon – Dolgozói fórumra invitálta a Rail Cargo Hungária (RCH) záhonyi vasutasait a nemrég alakult Vasutas Szakszervezetek Szövetsége (VASZ). Május kilencedikén, a Protokoll tárgyalóként ismert teremben jöttek össze az érdeklődők, és bár nem tudni, vajon a Vasutasok Szakszervezete (VSZ), vagy a Vasúti Dolgozók Szabad Szakszervezete Szolidaritás (VDSZSZ), netán a VASZ vállalta a rendezvény közvetlen szervezését, de tény, hogy a legkülönbözőbb kollégák ültek az asztalok mögött.

52. szám 05. 21.

Legyünk szövetségesek – Volt egyszer egy igazi májusi délután. Vidám és jókedvű, jó gondolatokkal és nagyra törő tervekkel. És ha már a huszonegy szerencsés szám, a siker reményével. Az e napon született emberek, házasságok a „számmisztika” tudorai szerint sikerre vannak ítélve. A huszonegyedikén vasútra körözők karrierje megállíthatatlan, igazzá válik a holtodiglan-holtomiglan, és az e napon fogant gondolatok is megvalósulnak. A zsongó tavasz legszebb hónapjának nyerő napja mosolygásra ítél mindenkit, és biztos győzelmet ígér mindenben. Igaz, utóbbi hosszú harc eredményeképp, de ki gondol ezzel a fogantatás pillanatában, vagy épp az anyakönyvvezető előtt.

Záhonyi Vasutas Tartalomjegyzék – Második évfolyam